

Cem Onur Seçkin

Sinek Balesi

Sinek
Balesi

UPAS Yayın

-25-

“Sinek Balesi”
Cem Onur Seçkin

Şubat 2020
upas.evvel.org

E-posta
upasnesriyat@gmail.com

Cem Onur Seçkin (1997, İstanbul)

Kadıköy'de doğmuş bir prematüre.

İstanbul Üniversitesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü'nde okuyor.

Şiirleri *Şehir*, *Eliz*, *Üslup*, *Şiirden*, *Hayal Bilgisi*, *Temren*, *Sinada*, *Berfin Bahar*, *Sancı*, *Mahfel*, *Seyyar Edebiyat*, *Son Gemi*, *Nif*, *Babylon* gibi birçok edebiyat dergisinde yayımlandı. 2019 yılında, *Ev Sahibi* isimli müzik grubuyla ilk single çalışması *Kırmızı Palto*'yu hazırladı.

Kitapları:

Bir Karamsar (Şiir, Puslu Yayıncılık, 2016)

Mutlak Karanlığın Zirvesinde (Deneme, Kavim Yayıncılık, 2017)

Sinek Balesi

Şüphesiz /6
Fıstıkçı Şahapla Papa /8
Sinek Balesi /10
Kara Lahit /16
Mobilite /18
Ortalık Rezalet /23
Sanrı /29

*Hayatıma giren yedi kadının
iřlediđi yedi büyük günaha...*

--yedi řiirle--

Şüphesiz

sabahın körü bile gördü
hırpalanmış cesedim paslı bir konteynerde
bir memur gibi mesaisinde burada ölüm

gecelerim hecelenmiş okuma fişleri
acılarım üniversite mezunu
medeni durumum yalnızlık
şüphesiz

_neden?

evinden başka bir adam çıkmıştı o sabah
sığınamadım bile bir varmış bir yokmuşa
epриди saadetim yüce bir huşuyla
şüphesiz

_artık uzağız birbirimizden?

kilometrelerce hüzüdü ama
bir dağ yarığı gibi (s)açılması başkalarına bedeninin
tükürdüm sevişmelerine yüce bir kuşkuyla
şüphesiz

_sevmiyorum, unuttum artık seni, yoksun hayatımda?

hiç yokmuşsun gibi buruşturulup atıldığında
dünya bir çöplük olurdu
şüphesiz

_ne olmasını istiyorsun?

ölüm'ü yıka ellerinle
sırf dünyaya temiz gitsin diye

...

bir daha hiç yazmadı sms hakkı bitmişti
şüphesiz

teşhis:

---sabahın körü bile gördü cesedimi ama siz görmemiştiniz---

Fıstıkçı Şahapla Papa

'luminosit  sombre'

aforoz edilmiş bir heykelin gölgesinde
ben kuzgunlara bakıyorum kuzgunlar bana
o kadar bağımsız ki dilim
tüm anlamını yitirmişti kelimeler

kemikleri karanfil gibi açılıp ayrıldığında
birbirinden aşkın
bir ulak arıyordum kendimle yalnızlığım arasında
bir çift kaburga kemiđi kadar yakın bir ulak
ve bir iřaret parmađı kadar da uzaklařacak

ya da bir t a n r ı edinmek istiyordum kendime
h i ç b i r g ü n- a h ı bağışlamayacak kadar
bağışlanmayacak bir t a n r ı y ı

bir t a n r ı edindim kendime
aforoz edilmiş bir heykelin gölgesinde
anlamını yitirmişti öylesine tüm kelimeler

peçete kâğıdına sarıldı alelade gözlerim
ve yılanmış şarap gibi aktı kanım

22'lik inmeli bedenim şahitti
gök göğe dönüştü
şarap şaraba
ve acı açığa
biz bu boşluğa
_____ hep dardık

Sinek Balesi

sıhatsız gülümsemelerim,
rutubet akan tavanlardan travmalara süzülen
bir oryantal balesiydi içimde-kimin

kendi içimden biri gibiydim
kendimi içtiğimde biriydim
kendi içimdekiydim
kendi içimdeydim
kendimdim
[işte herkes biraz oynar böyle kendisiyle]

sanki devrilmek için ayağa kalkmıştım
yenilmek için kazanmıştım
terk edilmek için âşıktım

bir dans ile ayrılıyordu spermlerim folikülden
siyah elbiseli bir baletti o kadın

ben karanlığın bilinmezliği miydim
yoksa o kadının güzelliği mi
bilemedim

giriyordu ölüm yatağıma
lambanın etrafında dönen sineklerin çiftleşme dansıyla
derin ve soluksuz bir uykuya giriyordum
elveda ölümcül ısırıklar
elveda ölümcül aşklar
yeniden doğmak için intihara gidiyorum

Kara Lahit

yüce bir teskinle lahit taşıyan bir yalnızlıkta
tarihin harlandığı satırlarda
safir gibi parlayan bir çinide
yahut dokunuşları gözlerinden akıtılmış bir tabloda
eskiteiliyor yüzüm

aşkın giyotinli pencerelerinden başımı uzatıyorum
lahit kokan bir mezardayım şimdi
mumyalanmış ağaçların verdiği meyvelerden yiyorum

_bir türlü içinden çıkamadığım bu *kara lahit*
üzerinde epriyen bu kara lanet
bizans'ın ııslak tabut çivilerinden ibaret_

beni öldürdüğüün gün kara bir lahide gömülmüştüm sevdiğim
bu yüzdendir siz o güzelim kadınlar
öldürdüğünüz adamları doğurabilmek için
başka adamlarla sevişirdiniz

Mobilite

en yalnız galaksilerin etrafında dolaşırken kibirli sahibeler
ve abaza sahipler bakarken onlara
ve bakışmaktan süregelen zamansız bir devrimken
aşk...

ismi akıyor kangren damarlarından
bir intihar keseciğinin
jilet, tıraş köpüğü
tatlı bir kadın öpücüğü.
dinleyin!
tulumbacılar ve tatlıcılar
sevenler ve sevişenler
aşk yamyam
insanlar bu yüzden yiyiştiriyor.

ve zengin mağazalarında sevgililer günü vitrinleri...
bedenlere pazarlanan peşin aşklar
akıtıyor yüreğimden kanlı iltihapları ve irinleri.

rijit bir noktadan başlatıldığında hümanist devinim
iki yeni canlı türü yaratıldı çiftler halinde
afroditler ve hermafroditler...
-güzeller ve çirkinler-

duy sesimi Adolf Hitler!
sevdiğinde umurunda olmaz
ne siyahi kadınların bedenindeki milliyetçilik
ne de beyaz adamların gözlerindeki mavilik.

tutkuldım
tutuklandım
esrarengiz bir bağımlıyım
suç işleyip girdiğim hücrenin çekirdeğine
sığdırıyorum yalnızlığı
yalnızlığım ne güzel bir kadın
serin bir çim ormanı kaşları.

söleyin artık! hangi şiirin imgesiyle kendimi asayım?
derim yüzülmüş, yeni cilalanmış bir sahtiyan.

soruyorum hilkat garibeliğinin yedi alemine:
hangi erkek kadın olsaydı fahişelik
hangi kadın erkek olsaydı tecavüz aklından geçmezdi?

sevgilim birlikte doğduğumuz gün
bizi de öldürmek istediler, insanlığı öldürdükleri gibi.
aşk bir dövüş, seks bir savaştı
sevgilim bu yüzden aşk bir sanattı.

Ortalık Rezalet

en incemiş yerinde ağarırken içimde tan yeri
ve sokakları kemik, et
hatta döl kokan bu dünyanın giziyle
örtülürken hakikat

kösnül karanlıklar kadar
ödünçsüz ve yalnızdık

acının sesini kısıyordu radyolar
sen de kıs şimdi
ve mutluluğu çoğalt (::)

kulaklarımız tıkalı en kılcal hatlarında şehrin
ve bir kara deliđin içinde
kıvrılan yılanlardı metrolar

dinle öyleyse çarkların titreşimini
köprüleri sağaltan klaksonları

yarattığımız her şeye
ya tanrı ya da sistem diyorduk
iliklerine kadar dikilmiş koyunların
peşindeki çobanlardık oysa
güdüyorduk

şakaların tümünü
pornografi şekillendiriyordu
gülüyorduk

ve
kursağımda bir sızıyla
çok geniş ağızlı bir kadın
(a)zarıydı anksiyete

anısydı bir masaj salonunun
arka odada bir fahişeyi dövüyorlardı
sevişemiyordum

yattığım kadınlara
kattığım tek şey yalnızlığı
geberiyordum

ödünçsüz ve çaresizdim [obsession]
geçiyordu

herkes biraz sevişirdi aslında
kalabalıklar sevgilileriyle
yalnızlar sanrılarıyla
iyileşiyordum

ilişiyordum
ortalık rezaletti
kalabalıktı
ten ve etti
prezervatif fabrikaları olmasaydı
insanlık mitoz bölünme geçirecekti

Sanrı

kalabalığın iç sesiyle dışlanıyorum insanlardan
törpülenmiş ayak sesleriyle okşanıyor yalnızlığım
üzerine giyinir insan kendisini anlardan
ışığa tükürdüm öylesine işte sesi yaktım

dalgalanıyorum şimdi deniz iskeletlerinde
bir cenazeyle raks eden acılarla uçuyor depresyon martıları
içimde hiç tükenmeyen yangınlar tecavüz ediyor cesedime
küllerimi ganj nehrinin karanlık sularına savurarak

kendimi kimseye anlatamıyorum çoğalıyor sanrılarım
sanki yine bir heykelle konuşuyorum tanrım
sanki yine bir budist olarak

upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2020